

Č. 4941.

Vojenské věci: Vojenský gážista pensionovaný před 1. lednem 1923 nemá nároku na vyměření pense podle předpisů zák. č. 394/1922.

(Nález ze dne 25. září 1925 č. 17.597).

Věc: Václav T. v Bratislavě proti ministerstvu národní obrany o výměru zaopatřovacích požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-li, majoru čsl. branné moci ve výslužbě, byly nař. rozhodnutím vyměřeny zaopatřovací požitky podle ustanovení zák. ze 17. února 1922 č. 76 Sb.

Stížnost shledává v tom nezákonnost, tvrdíc, že výslužné mělo býti st-li vyměřeno podle zákona z 20. prosince 1922 č. 394 Sb., který v době vydání nař. rozhodnutí již platil, a sice částkou 26.854 K ročně, neboť st-l má více než 35 služebních let.

Nss neshledal tuto stížnost důvodnou. — — —

Na sporu je pouze otázka, má-li st-l nárok na výslužné dle zák. č. 394/1922, jak tvrdí stížnost, aneb jen na výslužné dle cit. zák. č. 76/1922, jak je přiznal st-li žal. úřad.

Zák č. 394/1922, jenž podle svého § 22 nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1923, zvýšil v § 1 civilním i vojenským státním zaměstnancům služné a tím i pensijní základnu, počínaje dnem 1. ledna 1923. Že výslužné oněch zaměstnanců státních, kteří byli před účinností zákona toho přeloženi do výslužby, bylo dodatečně vyměřiti podle takto zvýšené pensijní základny, zákon ten nestanovil, náleží tedy výslužné, vyměřené podle pensijní základny tímto zákonem stanovené, jen těm, kdo již pobírali služné dle zákona toho vyměřené. To jde i z ustanovení jeho § 10, že přídavky na děti a jednotné drahotní přídavky, tímto zákonem nově upravené, náležejí při odchodu na odpočinek těm státním zaměstnancům, jejichž služ. požitky se upravují tímto zákonem, a z § 14, že těm, kteří vstoupili do výslužby před účinností tohoto zákona, se mají dle pravidel dosud platných vypláceti dosavadní mimořádné a nouzové výpomoci i na dále.

Z toho jest zřejmo, že nárok na zaopatřovací požitky ve výměře z této změny resultující mají jen ti zaměstnanci, jejichž služební požitky byly již zákonem tímto upraveny, čili zaměstnanci, kteří dne 1. ledna 1923 v činné službě ještě byli. St-l byl však i dle vlastního svého tvrzení v činné službě pouze do 1. března 1922, i nevztahují se ustanovení zákona č. 394 z r. 1922 na něho.

Č. 4942.

Vojenské věci. — Státní občanství: * Opce dle §§ 2 a 5 zákona č. 194/20 vylučující převzetí gážisty do čsl. branné moci jest nejen opce dle mírových smluv, nýbrž také opce dle úmluv jiných mírové smlouvy doplňujících.

(Nález ze dne 25. září 1925 č. 17.599).